

Β' ΤΑΞΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΜΑΤΑ

12. «Quid est» inquit «mea Tertia? Cur tristis es? Quid tibi accidit?» «Mi pater» respondit illa «Persa periit». Perierat enim catellus eo nomine, quem puella multum amabat. Tum pater Tertiae dixit «omen accipio». Sic ex fortuito dicto spem praeclari triumphi animo praesumpsit.

13. ob repentinum monstrum terror animos militum invaserat et exercitus fiduciam amiserat. Tum Sulpicius Gallus de caeli ratione et de stellarum lunaeque statu ac motibus disputavit eoque modo exercitum alacrem in pugnam misit. Sic liberales artes Galli aditum ad illustrem illam Paulianam victoriam dederunt.

1. Να μεταφραστούν στα νέα ελληνικά τα παραπάνω δύο αποσπάσματα.

(μονάδες: 40)

2.α. Να δοθούν οι πτώσεις που ζητούνται στους παρακάτω τύπους:

fortuito dicto : η αιτιατική και η αφαιρετική πληθυντικού

spem : η ονομαστική ενικού

praeclari triumphi : η γενική και αιτιατική πληθυντικού

exercitum alacrem : η γενική, η δοτική και η αφαιρετική των δύο αριθμών

caeli: ονομαστική ενικού

(μονάδες: 4)

2.β. Να κλιθούν οι τύποι όπου ζητείται:

Pater : στον άλλον αριθμό από αυτόν που βρίσκεται

motibus : στον αριθμό που βρίσκεται

artes: στον αριθμό που βρίσκεται

illustrem : το ουδέτερο στους δύο αριθμούς

(μονάδες: 6)

2.γ. Να δοθούν οι τύποι που ζητούνται στις παρακάτω αντωνυμίες:

quid : η ονομαστική πληθυντικού του ίδιου γένους και η αιτιατική ενικού του θηλυκού

mea : η κλητική ενικού του αρσενικού και η γενική πληθυντικού του θηλυκού

illa : η γενική ενικού του θηλυκού και του ουδέτερου

eo : η γενική ενικού του αρσενικού και η αιτιατική πληθυντικού του ουδέτερου

(μονάδες: 4)

3.α. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται στα παρακάτω ρήματα:

est: το β' ενικό οριστικής ενεστώτα και παρακειμένου

accipio : το β' ενικό οριστικής ενεστώτα και μέλλοντα στην παθητική φωνή

praesumpsit: οι μετοχές σε όλους τους χρόνους στις δύο φωνές

disputavit : το ίδιο πρόσωπο σε παρατατικό, μέλλοντα, υπερσυντέλικο και συντ. μέλλοντα

misit: το απαρέμφατο του ενεστώτα και στις δύο φωνές

dederunt: το απαρέμφατο του μέλλοντα και το σουπίνο

(μονάδες: 6)

3β. periit: να δοθεί το ίδιο πρόσωπο στους υπόλοιπους χρόνους

(μονάδες: 5)

4.α. Να αναγνωριστεί η συντακτική θέση των όρων που βρίσκονται σε αιτιατική και αφαιρετική πτώση (σε εμπρόθετη ή απρόθετη μορφή) του πρώτου αποσπάσματος.

(μονάδες: 8)

4β. «omen accipio»: να γίνει αλλαγή φωνής

(μονάδες: 5)

4.γ. Να αναγνωρισθεί ο συντακτικός ρόλος των παρακάτω όρων του δεύτερου αποσπάσματος: terror, caeli, stellarum, eo(que), in rugnam, aditum

(μονάδες: 6)

5. ob repentinum monstrum: να αποδοθεί η επιρρηματική σχέση με άλλους εμπρόθετους προσδιορισμούς.

Victoriam: να δηλωθεί ο τόπος με όλους τους τρόπους

Animos: να δηλωθεί το προτερόχρονο και το υστερόχρονο με όλους τους τρόπους